מסילת ישרים — בדרכי קנית הפרישות

בְּדַרְכֵי קְנִיַּת הַפְּרִישׁוּתהִנֵּה הַדֶּרֶךְ הַמְּבֹחָר לִקְנוֹת אֶת הַפְּרִישׁוּת הוּא שֶׁיִּסְתַּכֵּל הָאָדָם בִּגְרִיעוּת תַּעֲנוּגוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּפְחִיתוּתָם מִצַּד עַצְמָם, וְהָרָעוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁקְּרוֹבוֹת לְהִוָּלֵד מֵהֶם.

כִּי הִנֵּה מָה שֶׁמַּטֶּה הַטֶּבַע אֶל הַתַּעֲנוּגוֹת הָאֵלֶּה עַד שֶׁיִּצְטָרֵךְ כָּל כָּךְ כֹּחַ וְתַחְבּוּלוֹת לְהַפְרִישׁוֹ מֵהֶם הוּא פִּתּוּי הָעֵינַיִם הַנִּפְתִּים בְּמַרְאֶה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הוּא טוֹב וְעָרֵב לְכְאוֹרָה, הוּא הַפִּתּוּי שֶׁגָּרַם לַחֵטְא הָרִאשׁוֹן שֶׁיֵּעָשֶׂה, כְּעֵדוּת הַכָּתוּב (בראשית ג:ו): וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה הוּא לָעֵינַיִם וְגוֹ' וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל.

אֲבָל כְּשֶׁיִּתְבָּרֵר אֶל הָאָדָם הֱיוֹת הַטּוֹב הַהוּא כּוֹזֵב לְגַמְרֵי מְדֻמֶּה וּבְלִי שׁוּם הַתְמָדָה נְכוֹנָה, וְהָרָע בּוֹ אֲמִתִּי אוֹ קָרוֹב לְהִוָּלֵד מִמֶּנּוּ בֶּאֱמֶת, וַדַּאי שֶׁיִּמְאַס בּוֹ וְלֹא יִרְצֵהוּ כְּלָל, עַל כֵּן זֶהוּ כָּל הַלִּמּוּד שֶׁצָּרִיךְ שֶׁיְּלַמֵּד הָאָדָם אֶת שִׂכְלוֹ לְהַכִּיר בְּחֶלְשַׁת הַתַּעֲנוּגִים הָאֵלֶּה וְשִׁקְרָם עַד שֶׁמֵּאֲלֵיו יִמְאַס בָּם וְלֹא יִקְשֶׁה בְּעֵינָיו לְשַׁלְּחָם מֵאִתּוֹ.

הִנֵּה תַּעֲנוּג הַמַּאֲכָל הוּא הַיּוֹתֵר מוּחָשׁ וּמֻרְגָּשׁ, הַיֵּשׁ דָּבָר אָבֵד וְנִפְסָד יוֹתֵר מִמֶּנּוּ? שֶׁהֲרֵי אֵין שְׁעוּרוֹ אֶלָּא כְּשִׁעוּר בֵּית הַבְּלִיעָה, כֵּיוָן שֶׁיָּצָא מִמֶּנָּה וְיָרַד בִּבְנֵי הַמֵּעַיִם אָבַד זִכְרוֹ וְנִשְׁכַּח כְּאִלּוּ לֹא הָיָה, וְכָךְ יִהְיֶה שָׂבֵעַ אִם אָכַל בַּרְבּוּרִים אֲבוּסִים כְּמוֹ אִם אָכַל לֶחֶם קִבָּר אִם אָכַל מִמֶּנּוּ כְּדֵי שְׂבִיעָה, כָּל שֶׁכֵּן אִם יָשִׂים אֶל לִבּוֹ הֶחָלָאִים הָרַבִּים שֶׁיְּכוֹלִים לָבוֹא עָלָיו מֵחֲמַת אֲכִילָתוֹ, וּלְפָחוֹת הַכֹּבֶד שֶׁמַּגִּיעֵהוּ אַחַר הָאֲכִילָה וְהָעֲשָׁנִים הַמַּהְבִּילִים אֶת שִׂכְלוֹ. הִנֵּה עַל כָּל אֵלֶּה וַדַּאי שֶׁלֹּא יַחְפֹּץ אָדָם בַּדָּבָר הַזֶּה, כֵּיוָן שֶׁטּוֹבָתוֹ אֵינָהּ טוֹבָה וְרָעָתוֹ רָעָה.

וּשְׁאָר כָּל הַהֲנָאוֹת שֶׁבָּעוֹלָם כְּמוֹ כֵן, אִלּוּ יִתְבּוֹנֵן בָּהֶם יִרְאֶה שֶׁאַפְלוּ הַטּוֹב הַמְדֻמֶּה שֶׁבָּהֶם אֵינֶנּוּ אֶלָּא לִזְמַן מוּעָט, וְהָרַע שֶׁיְּכוֹל לְהִוָּלֵד מֵהֶם קָשֶׁה וְאָרֹךְ עַד שֶׁלֹּא יֵאוֹת לְשׁוּם בַּעַל שֵׂכֶל לָשׂוּם עַצְמוֹ בַּסַּכָּנוֹת הָרָעוֹת עַל רֶוַח הַטּוֹב הַמּוּעָט הַהוּא. וְזֶה פָּשׁוּט.

וּכְשֶׁיַּרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ וְיַתְמִיד בְּעִיּוּנוֹ עַל הָאֱמֶת הַזֹּאת, הִנֵּה מְעַט מְעַט יֵצֵא חָפְשִׁי מִמַּאֲסַר הַסִּכְלוּת אֲשֶׁר הַחֹמֶר אוֹסֵר אוֹתוֹ בּוֹ וְלֹא יִתְפַּתֶּה מִפִּתּוּיֵי הַהֲנָאוֹת הַכּוֹזְבוֹת כְּלָל, אָז יִמְאַס בָּהֶן וְיֵדַע שֶׁאֵין לוֹ לָקַחַת מִן הָעוֹלָם אֶלָּא הַהֶכְרֵחִי, וּכְמוֹ שֶׁכָּתַבְתִּי.

וְהִנֵּה כְּמוֹ שֶׁהַהִתְבּוֹנֵן עַל זֶה הַדָּבָר גּוֹרֵם קְנִיַּת הַפְּרִישׁוּת, כָּךְ סִכְלוּתוֹ מַפְסִיד אוֹתוֹ וְהַהִתְמָדָה בֵּין הַשָּׂרִים וְאַנְשֵׁי הַגְּדֻלּוֹת הָרוֹדְפִים אַחַר הַכָּבוֹד וּמַרְבִּים הַהֶבֶל, כִּי בִּרְאוֹתוֹ אֶת הַיִּקָּר הַהוּא וְהַגְּדוּלָּה הַהִיא, אִי אֶפְשָׁר שֶׁלֹּא תִּתְעוֹרֵר תַּאֲוָתוֹ בּוֹ לַחֲמֹד אוֹתָם, וַאֲפִלּוּ לֹא יַנִּיחַ אֶת יִצְרוֹ שֶׁיְּנַצַּח אוֹתוֹ, עַל כָּל פָּנִים מִיֵּדֵי מִלְחָמָה לֹא יִמָּלֵט, וְהִנֵּה הוּא בְּסַכָּנָה. וּכְעִנְיָן זֶה אָמַר שְׁלֹמֹה (קהלת ז:ב): טוֹב לָלֶכֶת אֶל בֵּית אֵבֶל מִלֶּכֶת אֶל בֵּית מִשְׁתֶּה.

וְיָקָר מִן הַכֹּל הוּא הַהִתְבּוֹדְדוּת, כִּי כְּמוֹ שֶׁמֵּסִיר מֵעֵינָיו עִנְיְנֵי הָעוֹלָם כֵּן מַעֲבִיר חֶמְדָּתָם מִלִּבּוֹ, וּכְבָר הִזְכִּיר דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם בִּשְׁבָח הַהִתְבּוֹדְדוּת וְאָמַר (תהלים נה:ז): מִי יִתֶּן לִי אֵבֶר כַּיּוֹנָה וְגוֹ' הִנֵּה אַרְחִיק נְדֹד אָלִין בַּמִּדְבָּר סֶלָה. וְהַנְּבִיאִים, אֵלִיָּהוּ וֶאֱלִישָׁע, מָצָאנוּ הֱיוֹתָם מְיַחֲדִים מְקוֹמָם אֶל הֶהָרִים מִפְּנֵי הִתְבּוֹדְדוּתָם. וְהַחֲכָמִים הַחֲסִידִים הָרִאשׁוֹנִים זַ"ל הָלְכוּ בְּעִקְבוֹתֵיהֶם, כִּי מָצְאוּ לָהֶם זֶה הָאֶמְצָעִי הַיּוֹתֵר מוּכָן לִקְנוֹת שְׁלֵמוּת הַפְּרִישׁוּת, לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יְבִיאוּם הַבְלֵי חֲבֵירֵיהֶם לְהַהְבִּיל גַּם הֵם כְּמוֹתָם.

וּמִמָּה שֶׁצָּרִיךְ לִזָּהֵר בִּקְנִיַּת הַפְּרִישׁוּת הוּא, שֶׁלֹּא יִרְצֶה הָאָדָם לְדַלֵּג וְלִקְפֹּץ אֶל הַקָּצֶה הָאַחֲרוֹן שֶׁבּוֹ רֻגַּע אֶחָד, כִּי זֶה וַדַּאי לֹא יַעֲלֶה בְּיָדוֹ, אֶלָּא יִהְיֶה פּוֹרֵשׁ וְהוֹלֵךְ מְעַט מְעַט, הַיּוֹם יִקְנֶה קְצָת מִמֶּנּוּ וּמָחָר יוֹסִיף עָלָיו מְעַט יוֹתֵר, עַד שֶׁיִּתְרַגֵּל בּוֹ לְגַמְרֵי, כִּי יָשׁוּב לוֹ כְּמוֹ טֶבַע מַמָּשׁ.